Schatz Jahresuhrenfabrik - Schatz Clock Company

Autor:
Data de publicació: 24-01-2024

Schatz Jahresuhrenfabrik també coneguda com Schatz Clock Company (Est. mitjans de la dècada de 1850) va ser fundada per August Schatz i Anton Harder a la regió de la Selva Negra de Triburg, Alemanya. Va ser registrat per primera vegada el 1881 com Schatz & Wintermantel, i va ser reestructurat el 1884 com Jahresuhrenfabrik A.G. Es va registrar de nou el 1897 com a Jahresuhrenfabrik GmbH, i finalment el 1923 com a Jahresuhrenfabrik August Schatz & Sohne.

La paraula alemanya, "Jahresuhrenfabrik" significa "fàbrica de rellotges de l'any" i és apropiada, ja que els fundadors es van comprometre a produir rellotges que poguessin mantenir amb precisió el temps durant un llarg període amb un mínim de bobinatge o un altre manteniment. A finals del segle 19, August Schatz va treballar amb l'inventor Anton Harder amb l'objectiu de fer un rellotge precís que només necessitava bobinar un cop l'any. Gairebé ho van aconseguir quan van fer el rellotge de 400 dies, o aniversari, però no va ser tan precís com esperaven.

Avui en dia, la companyia és coneguda per dos tipus de rellotges amb diferents "esperances de vida" per al bobinatge: el rellotge Schatz de 400 dies i el rellotge de 1000 dies. Això superava amb escreix els altres rellotges líders de l'època, que requerien bobinar cada setmana més o menys. El rellotge de 400 dies era una sensació en part perquè es podia enrotllar un cop l'any, sovint en associació amb un esdeveniment especial com un aniversari o un altre aniversari. Això va fer que els rellotges Schatz fossin ideals per regalar.

Harder va vendre la seva patent el 1884 a F.A.L. deGruyter d'Amsterdam i van continuar la producció de rellotges Jahresuhrenfabrik, però van permetre que la patent expirés.

Després que expirés el 1887, diversos rellotgers de la regió alemanya de la Selva Negra van començar a fabricar rellotges de torsió que també necessitaven bobinatge només un cop l'any. Aquestes companyies incloïen Gustav Becker, Kieninger & Obergfell (també coneguda com a Kundo), i Lenzkirch, Kienzle i Junghans. De sobte, es produïen en massa rellotges amb llargs temps de funcionament.

Les capacitats de llarga durada dels rellotges de 400 dies es basaven en els girs lents d'un pèndol de torsió, sovint tan sols vuit per minut, així com pinyons intermedis i rodes entre el canó principal i la resta del moviment. La majoria dels rellotges antics de 400 dies es construïen amb una pesada bola esfèrica o pèndol en forma de cilindre penjat sota el moviment que girava lentament en una direcció i després en l'altra.

El pèndol del rellotge de 400 dies va ser la raó per la qual no calia fer-lo tan sovint. El pèndol girava al final d'una molla de suspensió que li permetia córrer molt més temps entre bobinats que els vuit dies en què la majoria dels rellotges requerien bobinatge. Els dissenys inicials requerien un pèndol de disc pla que es va convertir en el pèndol de 4 boles que encara s'utilitza avui en dia.

Al voltant de 1900, aquests pèndols es feien generalment a partir d'un conjunt de tres o quatre boles de llautó. Tot el rellotge sovint es col·locava sota una cúpula de vidre, permetent que el mecanisme interior fos clarament visible i de vegades conegut com un "moviment de l'esquelet".

A principis del segle 20, els rellotges de 400 dies eren regals populars de casament i el seu requisit de sinuositat una vegada a l'any els va convertir en una tradició d'aniversari sentimental. Altres empreses van assumir el repte de fer que el rellotge de 400 dies fos més precís.

Els joiers nord-americans Bowler i Burdick van comercialitzar el seu rellotge de 400 dies com el rellotge d'aniversari pel qual es va donar a conèixer. Els rellotges encara eren relativament imprecisos. Els experts van realitzar experiments per trobar els millors materials a partir dels quals fabricar el pèndol, ja que els rellotges es veien fàcilment afectats pels

canvis d'humitat i temperatura. El problema es va resoldre quan Charles Terwillinger de la companyia Horolovar va inventar la molla de suspensió de compensació de temperatura el 1951. Aquesta prima molla s'havia d'ajustar perfectament o podia desfer-se fins i tot de la millor enginyeria de cronometratge.

Al voltant d'aquesta època, els rellotges de la companyia utilitzaven principalment el nom de "Schatz". Un exemple és un rellotge amb un estil atractiu i inusual de bisell al voltant de l'esfera amb una àmplia secció frontal i decoració en relleu. El moviment té el mateix engranatge que els moviments més antics de Jahresuhrenfabrik, però és el primer moviment amb '49' al cercle a la placa posterior.

El 1954, la Schatz Company va desenvolupar un nou model que funcionaria durant 1.000 dies. No obstant això, els rellotges de torsió antics més desitjables són generalment els models de 400 dies fabricats abans de 1914 per Jahresuhrenfabrik o Gustav Becker.

Al llarg de la seva història, la Schatz Clock Company va produir rellotges de cucut, baròmetres i rellotges de 400 dies. En anys posteriors, va produir rellotges elèctrics i rellotges de quars que funcionaven amb bateries. La companyia va lluitar per competir a principis de la dècada de 1980, i va tancar el 1985.

Els rellotges de cucut de vuit dies tenen un dels dissenys de plaques més bonics i intel·ligents dels rellotges fabricats. Tant les plaques davanteres com posteriors estan tallades per revelar un ocell amb l'ull a la posició del forat del pivot de la tercera roda. La resta de la placa s'assembla a un arbre amb branques. A més, l'arbre central passa per la placa frontal on estarien les ales de l'ocell. Les lleves elevadores proporcionen la representació de les ales dels ocells.

Avui en dia, els rellotges Schatz són més famosos tant per les versions de 400 com de 1000 dies i també són buscats perquè molts contenen una campana de vaixell que sona a certs intervals. Els atractius i enginyosos rellotges Schatz continuen ocupant espai de prestatge i paret en milers de cases, vaixells i edificis de tot el món. Tot i que l'empresa vacil·lava de vegades, va aconseguir un èxit notable i segueix sent un dels principals productors de rellotges de vaixell i per a col·leccionistes i compradors d'antiguitats.